

[Carl F. Madsen.]

bevist om — saa meget synes jeg, de Herrer skulde kunne se; de skulde jo kunne se lidt længere end til deres egen Næsetip —, at er der noget, der har bidraget til at give de to Partier det Nederlag, de har lidt ved de sidste Valg, er det netop det foreliggende Lovforslag, der af Befolkningen er stemplet som noget af det mest uhorste, der har foreligget i den danske Rigsdag.

Jeg skal, som tidligere nævnt, ikke fordybe mig yderligere i Sagen i Dag, men vende tilbage til den paa et lidt senere Tidspunkt, ved 3die Behandling. Paa nærværende Tidspunkt skal jeg derfor kun gøre opmærksom paa, at den Opfattelse, som Mindretallet hidtil har haft af Lovforslaget, har vi fremdeles, og vor Opfattelse er den, at Lovforslaget i sin Helhed, og da navnlig Straffebestemmelser af den Art, som her er foreslaaet, kun er egnet til at skade vort sunde og gode Organisationsliv. Jeg skal derfor tillade mig paa de socialdemokratiske Medlemmers og egne Vegne at fraraade Tingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg vil gerne takke Flertallet af Udvalgets Medlemmer for den Stilling, de har taget til Lovforslaget. Jeg kunde have indskrænket mig hertil, hvis der ikke i Betænkningen fandtes et Referat af det Samraad, jeg har deltaget i. Ogsaa jeg maa være forbavset over, at man her refererer, hvad der er foregaaet i Udvalget, og jeg er endnu mere forbavset over, at man ikke, naar man endelig vilde referere, har refereret rigtigt. Jeg har under Samraadet holdt mig til den Skrivelse, jeg har sendt, til Folketingsudvalgets Betænkning, og til, hvad jeg udtalte her ved 1ste Behandling. Naar jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger her, er det, fordi der paa et enkelt Punkt er blevet givet et misvisende Referat. Der staar følgende:

„Ministeren har imidlertid paa given Anledning erklæret, at Loven om Den faste Voldgiftsret ikke paa noget Punkt berøres af Lovforslaget om Erhvervs- og Arbejdsfrihed“.

Saaledes har jeg ikke sagt. Jeg har udtalt, at de i Loven om Den faste Voldgiftsret omhandlede kollektive Aftaler ikke berøres af Lovforslaget, og yderligere har jeg sagt, at det samme gælder saadanne Bestemmelser i Loven om Den faste Voldgiftsret, der ikke vedrører en af Lovforslaget omfattet økonomisk eller personlig Forfølgelse. Om i forekommende Tilfælde Berørings-

punkter mellem Loven om den faste Voldgiftsret og Lovforslaget vil forekomme, vil ganske afhænge af de foreliggende konkrete Omstændigheder, og i saa Henseende maa der træffes Afgørelse af Domstolene, ligesom det sker med andre lignende Grænsespørgsmaal. Disse Udtalelser fremsatte jeg adskillige Gange under Samraadet.

Ordføreren (Hauch): I Anledning af de af det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) fremsatte Udtalelser skal jeg bemærke, at jeg ligesom det ærede Medlem finder det rigtigt, at Diskussionen om selve Lovforslaget og dets Virkninger henlægges til tredie Behandling. Derfor skal jeg ikke indlade mig i nogen Forhandling ved denne Lejlighed, heller ikke i Anledning af de almindelige Udtalelser; det ærede Medlem fremkom med. Der er dog et enkelt Punkt, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Det ærede Medlem beklagede sig over, at det ikke havde været muligt at faa en Forhandling i Gang i Udvalget. Dette maa jeg tilbagevise; der har været absolut uhindret Adgang til en Forhandling, der har været Lejlighed til at fremsætte alle de Synspunkter, man maatte ønske at fremsætte. At der har været Medlemmer, som ikke har villet indlade sig i Diskussion om enkelte af de Spørgsmaal, der har været fremdraget, kan man jo ikke finde helt unaturligt, idet Sagen i flere Aar har været gennemdrøftet — jeg kunde næsten sige gennemtygget og drøvtygget. Derfor maa det ogsaa siges at være ganske naturligt, at man ved en Udvalgsbehandling holder sig til de Spørgsmaal, som man ikke tidligere har haft Lejlighed til at tage Stilling til. Og saa vidt jeg har været i Stand til at opfatte, er der i Virkeligheden ikke kommet nye Synspunkter frem i Udvalget, Synspunkter, som ikke var overvejet, gennemtænkt og delvis gendrevet. Det ærede 11te tingvalgte Medlem maa derfor ikke undre sig over, at man ikke i det uendelige har villet gentage disse Forhandlinger, i det uendelige fremsætte sine Paastande og i det uendelige gøre drive de andres, for det vilde jo ikke føre til noget. Dersom det ærede Medlem med sine Udtalelser har ment, at Ledelsen af denne Udvalgsforhandling har været en saadan, at man ikke har haft Lejlighed til at udvikle ethvert Synspunkt og fremsætte sine Tanker om Lovforslaget, maa jeg tilbagevise dem paa det allerbestemteste. At man paa enkelte Omraader ikke har villet gaa om Bord i den Diskussionsform, som man fra en enkelt Side har ønsket at ind-